

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci

žalobce: R. J., narozen „X“, bytem „X“

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství, sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 26. 11. 2012, č. j. 12462/12-1500-505332

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. V řízení o žalobě a kasační stížnosti žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včasně podanou žalobou ze dne 18. 12. 2012, která byla soudu prostřednictvím držitele poštovní licence doručena dne 11. 1. 2013, domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 26. 11. 2012, č. j. 12462/12-1500-505332, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti exekučnímu příkazu Finančního úřadu v Děčíně ze dne 27. 4. 2012, č. j. 119477/12/178940505313, kterým byla v rámci daňové exekuce přikázána pohledávka z účtu žalobce u peněžního ústavu.

Vzhledem k tomu, že dne 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), musel se zdejší soud předně vypořádat s otázkou, který správní orgán v oblasti výkonu správy daní je žalovaným od 1. 1. 2013. Dle ustanovení § 19 odst. 1 zákona o finanční správě byla mimo jiné s účinností od 1.1.2013 zrušena všechna finanční ředitelství zřízená podle zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s tímto ustanovením bylo tudíž kromě jiného zrušeno Finanční ředitelství v Ústí nad Labem, jež vydalo žalobou napadené rozhodnutí. V souladu s ustanovením § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se územními finančními

orgány, které jsou uvedeny v rozhodnutích vydaných při správě daní, rozumí orgány finanční správy, jež jsou příslušné od 1. 1. 2013 dle zákona o finanční správě.

Jelikož napadené rozhodnutí je rozhodnutí, které bylo vydáno v rámci odvolacího řízení Finančním ředitelstvím v Ústí nad Labem, je žalovaným s účinností od 1. 1. 2013 namísto Finančního ředitelství v Ústí nad Labem dle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s ustanoveními § 5 a § 7 písm. a), jakož i ustanovením § 20 odst. 2 zákona o finanční správě Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně. Podle ustanovení § 7 písm. a) zákona o finanční správě vykonává Odvolací finanční ředitelství (věcnou) působnost správního orgánu nejbližše nadřízeného finančním úřadům, které jsou nejnižšími správními úřady v rámci finanční správy České republiky. S ohledem na skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno odvolacím orgánem, přešla v dané věci působnost na Odvolací finanční ředitelství, jakožto (jediný) odvolací orgán při výkonu správy daní (viz ustanovení § 5 zákona o finanční správě). Tento závěr je současně podepřen i ustanovením § 69 s. ř. s., neboť dle tohoto ustanovení je jednoznačné, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, což v tomto konkrétním případě je právě Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně.

Dne 27. 12. 2017 bylo soudu doručeno podání, v němž žalobce sdělil soudu, že na podané žalobě netrvá a žádá o zastavení řízení.

Dle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. platí, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhopatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle žalobce ze dne 27. 12. 2017, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je dostatečně jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobce zamýšlel ukončení tohoto soudního řízení, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.

Z důvodu zastavení řízení současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a 110 odst. 3 s. ř. s. nepřiznal soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť žalobce byl usnesením soudu ze dne 13. 2. 2013, č. j. 15 Af 8/2013-22, zcela osvobozen od soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 9. ledna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu